

det formentlig ikke lod sig gennemføre at gaa til en fuldstændig Ophævelse af Godstaksterne paa Havnebanerne. Forholdet er jo nemlig dette, at Havnetaksterne, som overalt i Købstæderne uden for København ere ens, udgør 2,5 Øre pr. 100 Kilogram, hvilken Takst i Sammenligning med Udlandets Takster er meget lav. De bestaaende Takster ere fastsatte i 1889, efter at man tidligere havde haft Takster, der vare forskellige i de forskellige Købstæder, og over hvis Størrelse man jævnlig havde fremført Klager. Jeg tror, at naar der kun afkræves Trafikanterne paa Havnebanerne en saadan forholdsvis lav Takst, er det ikke mere end rimeligt og billigt, at Banerne faa et Wederlag for det besværlige Arbejde, der udføres. Havnebanerne ere jo anlagte med en ikke ringe Bekostning og drives med endnu større Bekostning; der hører nemlig særligt Materiel dertil og særlig Bestand af Funktionærer; foruden at denne Trafik ikke faa Steder drives med Hestekraft, hvilket er særdeles dyrt. Det ærede Medlem udtalte, at det vilde være retfærdigt, om de Købstæder, der nu maatte svare Havnetakster ved Befordring paa Banen, fik Nedsættelse. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at der begaaes en Uretfærdighed mod de Købstæder, der have Havnebaner, og som maa erlægge Afgift, sammenlignet med Købstæder, hvor Stationen ligger umiddelbart ved Havnen. En fuldstændig Lighed mellem Købstæderne vil kun kunne komme til Stede, hvis man vil lade Statsbanerne afhente og tilbringe Varerne frit. Men det tror jeg, alle ville være enige om, at vi ikke kunne komme ind paa. En Ulighed vil altid bestaa, efter som Befordringen til og fra Banerne i de forskellige Byer kan være mere eller mindre kostbar for Forsenderer og Modtagere af Gods. Det er et Forhold, som Statsbanerne maa lade sig være uvedkommende. Vogn-taksterne ere forskellige i de forskellige Byer, og det hele er noget, som vedkom-mende Forsenderer og Modtagere maa bære Ulemperne ved. Havnetaksterne repræsenterer, som det ærede Medlem omtalte, en Indtægt for Statsbanerne af over 200,000 Kr., en Indtægt, som Statsbanerne ikke kunne eller bør give Slip paa, og at disse

Takster ikke i det hele taget have generet Trafikanterne, fremgaar ogsaa deraf, at Havnebanerne blive meget benyttede og give en forholdsvis mere stigende Indtægt end Godstrafikken i det hele taget. Medens jeg er ved Statsbanerne skal jeg ganske kort omtale det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Hølbæk Amts 4de Valgekreds (Krabbe), der nu satte sig, berørte, og som angik Fribefordring for Skolebørn fra de kommunale Skoler. Der bestaar ganske vist en Indskrænkning med Hensyn til denne Fribefordring, og jeg tror ikke, det vil være det at komme bort fra den. Jeg skal paa ingen Maade modsige det ærede Medlems Udtalelse om de mange fortræffelige Fri-skoler, vi have rundt omkring i Landet, men det kan ikke være Statsbanernes Op-gave at undersøge, hvilke Fri-skoler der fortjene Begunstigelse fra Statsbanernes Side og hvilke ikke, og at give enhver Fri-skole, enten den er daarlig eller god, enten den er anerkendt som saadan eller ej, en Ret til Fribefordring paa Statsbanerne, kan og bør Statsbanerne ikke indlade sig paa. Jeg vil med Hensyn til Fribefordringen af Skolebørn sige, at det er en meget gavnlig Foranstaltning, vi her ere komne til, og at Statsbanerne med Glæde have rakt Haand til dens Gennemførelse og successive Ud-videlse, men det kan dog ikke være andet, end at dens Gennemførelse ogsaa volder Statsbanerne ikke ringe Ulempe mellem Aar og Dag i Sommertiden, hvor denne Fribefordring jo særlig finder Sted. Enhver som helst Udvidelse af denne Fribefordring vilde af Statsbanerne føles som et Tryk, saaledes som de for Tiden ere belastede med den Trafik, der dog først og fremmest skal besørges.

Jeg gaar herefter over til Postvæsenets Budget og skal da først udtale mig om det i Betænkningen under Nr. 17 af Udvalget stillede Forslag angaaende en Lønningsforhøjelse for Landpostbudene, der vil andrage et Beløb af 339,300 Kr. Dette Beløb hviler paa Oplysninger, der ere meddelte af mig, og jeg skal siden omtale, hvorledes det er kommet frem. Jeg skal med Hensyn til dette Udvalgsforslag først sige, at Landpostbudene ere jo en Klasse Funktionærer, der fortjener den største Sympati fra alle Sider, idet det i